

- **AZC**

"Import".

Bekend is het verhaal van het meisje dat lang geleden in Almen te vondeling werd gelegd op het Oostenenk. De moeder kwam van elders en plakte een briefje op de deur van de custoswoning waarop stond dat Elske een soldatenkind was.

Het kind is liefderijk opgenomen.

In de eerste wereldoorlog zijn hier Belgische vluchtelingen opgenomen, helaas ontbreken mij op dit moment de nodige gegevens hierover.

In de tweede wereldoorlog verbleven in Almen en omgeving de nodige Joodse vluchtelingen en onderduikers.

In de recente geschiedenis werden gedurende drie jaar 300 asielzoekers gehuisvest in het net leeggekomen PW. Janssenziekenhuis.

Een halfjaar na sluiting van het AZC werd aan de overkant van de gracht een aanvullende opvang geopend waar 70 vluchtelingen verblijven. Een van die vluchtelingen uit Armenië, die inmiddels een verblijfsvergunning heeft en werkt op de AVO, was bereid in het Nederlands te vertellen hoe zij het wonen in dit dorp ervaart.

Het enige dat ik mis is het klokgelui.

Ik ben een gelukkig mens, want ik maak een eeuwwisseling mee, een bijzondere gebeurtenis. Hoe is deze eeuw voor mij geweest?

Ook bijzonder.

Sinds 1994 is mijn hele leven totaal veranderd. Nog maar 6 jaar geleden woonde ik in een ander land, met mijn familie, in een andere cultuur, in een ander klimaat, met een andere geschiedenis. Ik woonde in een land dat een christelijke historie heeft van 1700 jaar.

En nu? Nu is het heel anders geworden.

Toen moest ik met mijn gezin ergens naar toe, omdat we problemen hadden.

Daarover wil ik niet schrijven, want het levert veel emoties in mij op.

In 1994 kwamen wij in Nederland (*de familie verbleef enige tijd in het AZC Almen-red.*) en in 1996 kregen wij vergunning tot verblijf, (*de familie kreeg een woning in Zutphen toegewezen-red.*).

Vanaf 1998 werden wij nieuwe bewoners in Almen.

Eerlijk gezegd voel ik mij niet zo'n Almenaar.

Ik kwam in Almen wonen omdat mijn man en ik hier werk hebben.

Ik hou niet zo van een dorp. Mijn gezin en ik houden veel van de stad, drukte, winkelen en uitgaan en dat heb je niet in Almen. Ik voel mij meer iemand uit landgoed Ehzerwold dan een Almenaar. Ik woon buiten Almen en kom weinig in het dorp. Het enige dat ik mis is het klokgelui van de kerk. De afstand is te groot en ik kan het niet horen.

Natuurlijk heeft Almen ook zijn voordelen. Het is mooi en rustig en een echte Almenaar die jarenlange ervaring heeft kan het heel anders beleven.

Het klopt dat ik hier veilig ben en het goed heb. Maar ik kan me nooit een echte Almenaar voelen, een echte Almenaar, want ik ben nog te kort in Almen.

Ik denk anders, mijn cultuur is anders en mijn ogen kijken anders naar

Ik voel me een bezoeker voor een onbepaalde tijd.

A. Khechumian - Gabrelian.